

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 5 DRAGOSTEA ȘI LEGEA

Salutare prietene!

În acest studiu continuăm să analizăm aspecte practice din viața creștină, detalii de comportament care nu se găsesc în cele zece porunci pentru că în decalog găsim numai principiile care, la rândul lor, au multe aplicații. Legalistul se limitează în a asculta doar ce este scris, dar creștinul matur, care are scrise principiile lui Dumnezeu în inima sa, merge dincolo de ceea ce este scris și trăiește dragostea care este aratăată prin diferite porunci. Vom începe discutând despre ceva destul de delicat. Să citim ce ne spune Iacov în capitolul 2, 1-4:

1. Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, căutând la fața omului. 2. Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare, și intră și un sărac îmbrăcat prost, 3. și voi puneți ochii pe cel ce poartă haina strălucitoare, și-i ziceți: "Tu șezi în locul acesta bun!" și apoi ziceți săracului: "Tu stai colo în picioare!" Sau: "Șezi jos la picioarele mele!" 4. Nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă și nu vă faceți voi judecători cu gânduri rele?

Prietene, observă cum începe Iacov să redacteze textul Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei. Credința pentru Iacov se manifestă prin fapte bune și una dintre aceste fapte este să nu facem discriminare între persoane. Credința nu este doar o frumoasă declarație de dragoste. Dacă dvs. aveți credință în Isus Hristos, Domnul slavei, demonstrați-o! Cum? Nefăcând diferență între persoane! Nu tratați într-un fel pe cel bine îmbrăcat pentru că pare a fi bogat, și de alt mod pe cel zdrențaros pentru că pare sărac.

Citind acest îndemn divin trebuie să avem mare grijă să nu ne gândim că aici Iacov se referă doar la diferențele dintre săraci și bogați. Să fi sărac, dragul meu, nu este păcat, și nici să fi bogat. Este loc atât pentru bogați cât și pentru săraci în familia lui Dumnezeu. Dar apostolul se preocupă de diferențele pe care creștinii sunt tentați să le facă între persoane, și din această cauză, eu, în mod personal, Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru instrumentul de nivelare care ni l-a lăsat, și anume: Sabatul. Porunca a patra spune în Exod 20, 10:

10. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici străinul care este în casa ta.

Vrea să spună că în Sabat, toți suntem închinători, fără diferențe de clase sociale, economice, de naționalitate sau orice alt fel de diferențe.

Ne întoarcem la problema prezentată de Iacov. Noi, ființele umane, suntem foarte predispuși să înălțăm în slăvi pe cel pe care îl considerăm important, dar desconsiderăm, sau considerăm mai puțin important pe altul, bazându-ne doar pe aparențe. Dragul meu, aparențele

sunt înșelătoare, Dumnezeu nu se lasă influențat de aparențe, pentru că El cunoaște inima. Viața creștinului trebuie să fie o viață de dragoste în așa fel încât să vadă persoanele așa cum sunt și să le prețuiască pentru ceea ce sunt și nu pentru ceea ce par a fi. Asta, bineînțeles că nu vrea să spună că dacă președintele Republicii vizitează Biserica nu trebuie să-i dăm un loc special, pentru că Biblia de asemenea zice cui datorăm cinstea, dați-i cinstea (v. Rom. 13,7). Nu trebuie să facem diferențe, iar dacă dăm un loc de cinste unei persoane cu autoritate nu înseamnă că facem diferență.

În a doua parte a acestui studiu, Iacov continuă să dezvolte problema săracilor și bogaților cu mai multe detalii. În Iacov 2,5 spune așa:

5. Ascultați, prea iubiții mei frați: n-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pe care a făgăduit-o celor ce-L iubesc?

Deja am spus că a fi sărac nu este nici un păcat, iar să fi bogat nici atât. Harul lui Dumnezeu transformă în săraci pe cei bogați, pentru că le arată ca nu este nevoie să plătească nimic, și tot harul lui Hristos transformă în bogați pe cei săraci pentru că le redă valoarea pe care nedreptatea omenească le-a luat-o, și anume, demnitatea. Într-o anumită ocazie Isus a spus că ar fi mai lesne să treacă o cămilă prin gămălia unui ac decât ca un bogat să intre în Împaratia Cerurilor.

Mulți interpreți ai Bibliei au încercat zadarnic să explice această declarație spunând că de fapt ar face referire la o ușă mai mică situată într-o parte a cetății pe unde cămila ar putea intra dacă e liberă de orice încărcătură și s-ar târa pe genunchi. Dar ceea ce Isus vroia să spună nu e că persoana bogată poate intra în Împaratia lui Dumnezeu făcând sacrificii, ci că bogatul și săracul au nevoie să fie complet transformați.

Trebuie să se convertească în noi ființe. Bineînțeles că în realitate o persoană cu multe resurse economice poate avea mai multe dificultăți pentru a se încrede în Isus decât alta care nu are bani, pentru că de obicei oamenii îl caută pe Dumnezeu când nu mai au la cine să apeleze, sau nu mai știu ce să facă. Totuși, greutățile, pot fi uneori drumul pe care Dumnezeu îl are ca să ne determine să-L recunoaștem ca Dumnezeu Atotputernic în viața noastră. În acest sens spune Iacov că Dumnezeu a ales pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pe care El a făgăduit-o celor ce-L iubesc.

Problema bogatilor este în mod principal îngâmfașia. Poate să fie unul sărac și îngâmfat? Normal că da, totuși este mult mai probabil să găsim pe unul bogat cu aceste caracteristici. Situațiile favorabile ale vieții oferă dezvoltarea unei autosuficiente și din acest motiv Iacov întreabă în versetul 7 următoarele: 7. Nu batjocoresc ei frumosul nume pe care-l purtați?

Prietenul meu, nu există dispreț mai mare față de Numele și lucrarea lui Hristos decât viața unui om mandru, fie el sărac sau bogat.

În cea de-a treia parte a studiului ne determină să ne întrebăm: Cine este aproapele meu? Iacov 2, 8-9 spune următoarele:

8. *Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți", bine faceți. 9.* *Dar dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat, și sunteți osândiți de Lege ca niște călcători de Lege.*

Toata Legea lui Dumnezeu se rezumă în două principii generale: dragostea față de Dumnezeu și dragostea față de aproapele. Și într-un fel mai specific, totul se rezuma într-un singur principiu: dragostea. Scriptura numește acest principiu Legea dragostei, Legea suprema. Dumnezeu este dragoste, spune Ioan. Esența existenței Sale este dragostea. Dragostea nu este doar un sentiment, este un principiu care Îl caracterizează pe Dumnezeu. Prin urmare, dacă ființele umane experimentează dragostea cu Dumnezeu dragostei vor deveni agenți ai dragostei. Vor iubi pe Dumnezeu cu toată inima lor și rezultatul dragostei pentru Dumnezeu va fi dragostea față de alte ființe umane. Aceste alte ființe umane sunt "aproapele".

Iacov spune că cea mai bună cale să împlinim Legea supremă a dragostei este să vedem toate ființele omenești ca pe frați și să-i iubim cum ne iubim pe noi înșine. Acum, dacă facem diferențe și ajutăm doar pe aceia care ne convine să-i ajutăm, sau care ne cad bine, atunci nu împlinim cea mai înaltă dintre porunci, cu alte cuvinte nu-L cunoaștem pe Dumnezeu care este dragoste.

Domnul Hristos a prezentat pilda "Samariteanului milos", iar în această pildă preotul și levitul în teorie erau buni cunoscători ai Legii, dar comportamentul lor arată că deși cunoșteau litera Legii ignorau esența acesteia care este dragostea. Iar cea de-a treia persoană care era un samaritean, cu renume de păgân pe jumătate (v. 2Imp. 17,33), cunoștea esența Legii lui Dumnezeu, care este dragostea, și din acest motiv s-a oprit ca să-l ajute pe aproapele său.

Cine este aproapele tău? Păi oricine are nevoie de ajutorul tău. Nu e cazul să vezi din ce parte a lumii vine, sau din ce pătură a societății face parte acea persoană pentru ca s-o consideri aproapele tău. Din această cauză rănitul din pildă este inconștient și gol. Dacă ar fi fost conștient ar fi putut vorbi și așa l-ar fi recunoscut după accentul său din ce zonă provine. Dacă ar fi fost îmbrăcat ar fi putut să-l identifice ca fiind o persoană bogată sau săracă. Dar pentru că cineva să primească ajutorul nostru trebuie doar să fie într-o dificultate, nu e nevoie să mai știm alte lucruri. Aproapele e oricine are nevoie de tine.

Să vedem acum mai multe aspecte ale Legii. Când în Biblie se vorbește despre Lege, despre cele 10 porunci, se vorbește despre cele două principii de dragoste față de Dumnezeu și față de aproapele care așa cum am spus mai înainte pot fi rezumate într-unul singur și anume dragostea. Și acum să vedem Iacov capitolul 2,10 -11:

10. *Căci, cine păzește toată Legea și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.*
11. *Căci, Cel ce a zis: "Să nu preacurvești", a zis și: "Să nu ucizi." Acum, dacă nu preacurvești, dar ucizi, te faci călcător al Legii.*

În aceste versete poți vedea că a păzi Legea nu înseamnă doar să privești ceea ce litera Legii spune încercând s-o împlinești cu convingerea că doar cu asta Dumnezeu va fi mulțumit. NU! Ascultarea este o problemă a inimii, nu doar a comportamentului exterior. Adevărata ascultare este rodul unei experiențe de dragoste cu persoana minunată a lui Isus. Ascultarea doar

de dragul ascultării poate avea o anumită semnificație pentru oameni dar nu și pentru Isus. Din acest motiv Isus spune: Fiule, dă-mi inima ta și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele. (Proverbe 23,26). În primul rând dragostea și apoi ascultarea.

De ce? Pentru că acela care ascultă din dragoste nu încearcă a face cât mai puțin posibil, nu rămâne doar la literă ci ascultă pentru că iubește iar această ascultare este completă, păzește toată Legea. Acela care ascultă din dragoste nu discută cu Dumnezeu, nu încearcă să schimbe ceea ce spun Scripturile, nu se chinuie să găsească argumente care să-i permită să asculte cât mai puțin posibil.

Când Iacov vorbește despre Lege în aceste versete se referă la cele 10 porunci pentru că el menționează porunca a 7-a și a 8-a, deci Iacov înțelege că Sabatul rămâne în vigoare.

Dragul meu prieten, am ajuns la sfârșitul acestui studiu iar acum vom citi Iacov capitolul 2, 12-13:
12. *Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni care au să fie judecați de o lege a slobozeniei: 13.* *căci judecata este fără milă pentru cel ce n-a avut milă, dar mila biruiește judecata.*

Prietenul meu aici se vorbește de judecată și nu există judecată fără o normă care să determine ce este drept sau greșit. Norma este Legea, sunt principiile veșnice ale acestei Legi. Doar că tema judecății nu trebuie să fie ceva care să ne panicheze. Nicidecum! Nimeni nu trebuie să trăiască traumatizat de frica judecății pentru că Domnul Isus Hristos a garantat mântuirea noastră când a murit pe crucea Golgotei.

Suntem îndreptați prin credință și suntem de asemenea sfințiți prin credință. Prin credință și harul lui Hristos ne îndreptăm către marea răsplătare. Judecata îngrozește doar pe cel vinovat dar niciodată pe cel nevinovat. Normal că dușmanul vrea să te facă să te simți vinovat aducându-ți în mod constant aminte de greșelile din trecut și de vremurile când umblai fără Dumnezeu, fără să ascuți Legea. Dar harul lui Hristos acoperă istoria ta, oricât de neagră ar fi, și te face să privești către viitor cu siguranța că există salvare în Hristos. Tot ceea ce ai nevoie să faci este să recunoști că tu nu poți și să ai credința că Dumnezeu este Atotputernic și te poate salva, și că dacă El a început marea Lui lucrare în tine în mod sigur o va și termina.

Dumnezeu să te binecuvinteze!

Traducere și tehnoredactare: Alin Salcianu
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com